

מערך למנחה - בית מדרש [תמונת עתיד]

יעדים

1. סוגיות מרכזיות לבית המדרש: (סביב איזו שאלה רצינו להפך איזונים...)

- עד כמה אנחנו (הנהלה/צוות) מסוגלים לראות תמונת עתיד של החניכים / עד כמה אנחנו מאמינים בכלל בעתיד שלהם?
- מהם חובת האב ומהי חובתנו כמחנכים בהכנתם לקראת העתיד?
- עד כמה החניכים מסוגלים לצייר לעצמם? האם החניכים (בגילאים שלהם ובמצב ההישרדותי שלהם) מסוגלים לתפוס תמונת עתיד?
- מה מחירו של תמונת עתיד שמתנפצת? איך מחליטים ומי מחליט מה ריאלי/לא ריאלי?

2. שדות חינוכיים שניתן לקדם באמצעות בית המדרש:

- עוגנים בעתיד
- יצוג שלמות הורית

3. ההישג הנדרש:

- הבנה שאדם צריך תמונת עתיד.
- משימת המחנך להביא את העתיד באופן מוחשי לתוך ההווה ולסייע לחניכים להבנות סכמה ציפיתית.
- משימת ההנהלה לוודא שהצוות מאמין ומסוגל לראות תמונת עתיד על-מנת שיעשה זאת עם החניכים.

מתווה בית המדרש [הצעה]

סבב פתיחה

שתי שאלות אפשריות (עדיף לתת את שתיהן ושכל אחד יבחר על מה הוא רוצה לענות)

- תקופה / זמן בחיים שבו לא הצלחתי לראות את האופק?
 - מתי ידעתי מה אני רוצה להיות?
- לאחר הסבב – ניתן ללבן איתם מה הצורך בתמונת עתיד ומה מאפשר לבן אדם את היכולת לצייר תמונת עתיד לעצמו.

קטע סרט: מתוך "שמור על החלום שלך" - ויל סמיט

סצנה בה ויל סמיט משחק כדורסל עם בנו במגרש ומתפתח ביניהם דיאלוג על החלום של בנו להיות שחקן מקצועי. האבא אומר לו שזה לא מתאים לו וחוסם בפניו את החלום ולאחר מכן מנסה לחזור בו...

שאלות אפשריות על הטקסט:

1. מה דעתכם על הדיאלוג שהיה פה? לאן זה זרק אתכם?
2. האמירה של האבא – האם יש בה הגנה-הכוונה או החלשה?
3. למה האבא מחליט שזה לא בשביל הבן? על בסיס מה?
4. האם לאבא יש בכלל לגיטימציה להגיד דבר כזה?
5. מה המחיר של חלום שמתנפץ?

לימוד: חובות האב על בנו

לימוד: טקסט על גילה אלמגור

אוטוביוגרפיה של גילה אלמגור – תקופת התחנכותו בהדסים וחוויתיה משם – מפגש עם שני אנשים לא מוכרים שהכוונו אותה אל העתיד.

שאלות אפשריות על הטקסט:

- עד כמה אנחנו המבוגרים מסוגלים לצייר תמונת עתיד של החניכים?
- עד כמה הצוות שלנו מסוגל?
- עבור חניכים שאנחנו מתקשים לזהות תמונת עתיד כלשהי – על מה אנחנו עובדים איתם היום?
- איך גורמים לחניך בכלל להאמין שיש לו עתיד?
- איך מנכחים את העתיד בהווה?

**** למנחה:** תמונת עתיד – יכולה להיות קצרת-טווח וארוכת טווח, מעומעמת/ברורה וכו'- בהתאם לאדם ולמצב. עבור ילדים- תמונת עתיד יכולה להיות מה יהיה בעוד חודשיים מהיום, איפה ילמדו בחטיבת ביניים וכו'...

סיכום אפשרי

- תמונת העתיד של החניכים מצומצמת, מעורפלת וקטועה מאד. עלינו המחנכים להרחיב להם את תמונת העתיד ולנטוע בהם אמונה וכוח לצייר אותה בעצמם. כל עוד אנחנו המבוגרים מתקשים לצפות את עתידם, יהיה קשה לנטוע בהם את היכולת לייצר עוגנים בעתיד.
- לרוב נהוג לומר כי העבר משרת את ההווה וההווה משרת את העתיד. בתפיסת 'דרך כפר' אנחנו רוצים לומר שהעתיד משרת את ההווה. שכן אדם חייב תמונת עתיד בהווה שלו על מנת לתפקד ולצמוח. משימת הקהילה והמחנכים להביא את העתיד באופן מוחשי ככל האפשר לתוך ההווה – סיפורים של בוגרים, חשיפה למקומות שונים בהן יפגשו בעתיד, וכו'.